

Arrest

nr. 105 167 van 17 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 12 maart 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 april 2013 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 19 juli 2010 het Rijk binnen en dienden op 28 maart 2011 een asielaanvraag in. Op 6 februari 2013 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Vietnamees, afkomstig uit Ha Tinh nabij de stad Hue. U bent een katholiek van geboorte. U was niet actief in katholieke verenigingen maar ging wekelijks naar de kerk en zegde dagelijks uw gebeden. Op 28 juli 2009 ging u bidden bij het monument Tam Tao in Quang Binh. Tam Tao was een oorlogsmonument waarvan de katholieken een bedevaartsoord wilden maken wat niet door de Vietnamese autoriteiten werd getolereerd. Daardoor ontstond die dag een gevecht tussen de aanwezige katholieken en de politie. Er werden verschillende mensen opgepakt, doch u kon ontkomen. U keerde hierna terug naar uw dorp en twee dagen nadien kwam de politie naar uw huis met een bevel om u op te pakken. U werd meegevoerd naar Quang Binh waar u met een aantal anderen personen werd opgesloten. Na zes dagen slaagde u erin om te ontsnappen. U had de deur van de plaats waar u opgesloten was kunnen forceren en omdat er 's nachts geen bewaking was kon u gemakkelijk ontkomen. U ging te voet naar Ha Tinh en ging vervolgens naar een vriend, Long, die woonde in Tachson. Enkele dagen nadien keerde u terug naar uw huis om uw ouders te bezoeken. Daar werd u opnieuw opgepakt en waarschijnlijk meegenomen naar Quang Binh. U werd opnieuw in een soort gevangenis opgesloten en slaagde er in om na zestien dagen voor de tweede keer te ontsnappen. Twee medegevangenen konden het slot forceren en zeiden dat u onmiddellijk het land moest verlaten omdat u mogelijk vijf jaar gevangenis riskeerde. Gedurende een tweetal weken verbleef u bij vrienden. Vervolgens reisde u met uw eigen paspoort vanuit Hanoi naar Rusland. Van daaruit reisde u verder naar België, waar u in januari 2010 aankwam. Op 2 augustus 2010 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken waarna u op 6 augustus 2010 opgeroepen werd om zich aan te bieden bij de bevoegde instanties van de Dienst Vreemdelingenzaken. Omdat u aan deze oproeping geen gevolg gaf, nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 augustus 2010 de beslissing dat u geacht werd afstand te doen van uw asielaanvraag. Ondertussen was uw echtgenote Trinh Thi Hien (o.v. 6.664.049) naar België gereisd en op 28 maart 2011 deed u uw tweede asielaanvraag en uw echtgenote haar eerste asielaanvraag. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van de doopakte van uw kind dat in België werd geboren en algemene informatie over de situatie van religieuze minderheden in Vietnam.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Vietnam diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over de Subsidiäre bescherming zou lopen. Het Commissariaat-generaal hecht er wel geloof aan dat u een katholiek bent, doch het louter feit dat u katholiek bent is in de Vietnamese context onvoldoende om aanspraak te kunnen maken op het Vluchtelingenstatuut. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de relaties tussen de katholieke kerk en de Vietnamese autoriteiten gevoelig is verbeterd en de banden met het Vaticaan nauwer worden aangehaald. In hetzelfde rapport wordt ook melding gemaakt over het gewelddadig optreden van de politie en de arrestaties van priesters en demonstranten. Bij een geloofwaardig relaas over deze incidenten kan eventueel overwogen worden om internationale bescherming te verlenen. U heeft echter het Commissariaat-generaal niet kunnen overtuigen dat u bij de incidenten van Tam Toa betrokken was en daardoor problemen met de Vietnamese autoriteiten heeft gekregen. Zo blijft u eerder vaag over de gebeurtenissen in Tam Toa die aan de grondslag liggen van uw ingeroepen problemen. Zo is het bevreemdend te noemen dat u geen enkele naam van een priester kent die in die periode werd opgepakt of verwond. Nochtans waren de demonstraties die op 28 juli plaatsvonden gericht tegen politiegeweld, onder andere tegen priesters. Ook beweerde u dat de demonstratie waaraan u deelnam het belangrijkste incident was rond de Tam Toa kerk. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is gevoegd bij het administratief dossier blijkt dat de demonstratie van 28 juli 2009 gericht wast tegen het brutaal politieoptreden van 20 juli 2009 toen katholieken trachtten een kruis en een altaar op te richten en gewelddadig werden uiteengejaagd door de politie. Bij deze gebeurtenis werden 18 mensen opgepakt. Dat er ook ernstig politiegeweld gebruikt werd tijdens de stille mars op 28 juli 2009 is niet terug te vinden. Hoe dan ook uit de informatie kan worden afgeleid dat in tegenstelling tot wat u beweerde het ergste incident met de Vietnamese autoriteiten plaatsvond op 20 juli 2009 en niet op 28 juli 2009. Voorts zijn uw verklaringen over uw beide arrestaties weinig overtuigend te noemen. Zo is het vooreerst eerder eigenaardig dat de politie u thuis kon oppakken. U verklaarde immers dat u de enige was van uw dorp die bij de demonstratie op 28 juli 2009 aanwezig was en dat u er verder niemand kende. Hoe de politie u dan kon

opsporen blijft dan ook een raadsel en de verklaring die u daarvoor gaf, namelijk dat er mensen waren die u kenden maar die u zelf niet kende, is weinig overtuigend. Voorts is het ook niet geloofwaardig dat de politie de moeite zou doen om u op te sporen en u terzelfdertijd opsluit op een plaats die 's nachts niet wordt bewaakt en waaruit u zo maar kunt ontsnappen door een deur te forceren. In hetzelfde verband is het ook niet aannemelijk dat u terugging naar uw eigen huis, waar de politie u eerder had opgepakt en waar u bijna onmiddellijk opnieuw werd opgepakt. Voorts kunnen er nog bemerkingen worden gemaakt met betrekking tot uw tweede ontsnapping. Dat uw twee celgenoten het risico namen om de deur te forceren om u te helpen ontsnappen, maar zelf bleven zitten is weinig geloofwaardig te noemen, temeer u de namen niet kent van deze medegevangenen waarmee u gedurende een zestiental dagen heeft vastgezeten. Er kan immers logischerwijze worden aangenomen dat u eerst een vertrouwensband met die medegevangen moet hebben opgebouwd om hen uiteindelijk te bewegen om u te helpen bij uw ontsnapping. Verder weet u niets te vertellen over welke stappen de Vietnamese autoriteiten eventueel genomen hebben nadat u tweemaal ontsnapt was. Zo weet u niet of er ondertussen een rechtszaak tegen u werd opgestart en of dat u geconvoceerd was om voor een rechtbank te verschijnen. U vermoedt dat dit wel zo zal zijn aangezien u tweemaal bent ontsnapt. Van een asielzoeker kan nochtans worden verwacht dat hij toch minstens informeert hoe de problemen die hem er hebben toe aangezet om zijn land te verlaten evolueren, en op die manier eventueel aan documenten te geraken om zijn ingeroepen problemen te staven. Dat u dit niet heeft gedaan relativeert in ernstige mate de ernst van uw asielrelaas.

Voorts valt het in de Vietnamese context niet te rijmen dat iemand die vijf jaar gevangenis kan krijgen het risico neemt en er ook in slaagt om met eigen paspoort uit Vietnam te vertrekken. De algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt door dit gegeven verder ondermijnd.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig is. U kwam namelijk reeds in januari 2010 in België aan en pas in augustus 2010 vroeg u in België asiel aan. Van een asielzoeker die zijn land van herkomst dient te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging kan worden verwacht dat hij onmiddellijk in het land waar hij aankomt internationale bescherming aanvraagt. Dat u niet wist wat asiel was is toch wel eerder een magere verklaring.

De documenten die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegt zijn niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal in positieve zin om te buigen. De kopie van uw identiteitskaart en huwelijksakte geven een indicatie over uw identiteit en burgerlijke staat die hier niet wordt betwist. De doopakte van uw kind dat in België werd geboren is een aanwijzing dat u katholiek bent, wat hier ook niet wordt betwist. De algemene info over de toestand van religieuze minderheden in Vietnam tonen aan dat er nog repressief door de Vietnamese overheid tegen gelovigen kan worden opgetreden, doch zij zijn niet van die aard dat er uit kan worden besloten dat het louter katholiek zijn op zich een voldoende grond is voor het verkrijgen van internationale bescherming. Bovendien handelen de meeste artikelen over de situatie van de protestantse Montagnards (etnische minderheid) in de "Central Highlands" van Vietnam.

Aangezien u verklaarde een katholiek te zijn die tot de etnische meerderheid (Kinh) behoort zijn die artikelen dan ook niet zo zeer op u van toepassing, temeer u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat u betrokken was bij het incident in Tam Toa.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Vietnamese afkomstig uit Nghe An. U beweerde nooit persoonlijk problemen te hebben gekend in Vietnam en vertrok om uw echtgenoot te zoeken die eerder Vietnam verlaten had. op 30 juni 2010 kwam u in België aan en op 28 maart 2011 vroeg u hier asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een kopie van uw paspoort neer.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot Nguyen Van Hung (O.V. 6.664.049). In het kader van zijn asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de Subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardig karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde

vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Conventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire bescherming.

De kopie van uw paspoort bewijst uw identiteit die hier niet wordt betwist.

De redenen waarom uw man internationale bescherming wordt geweigerd zijn als volgt”

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

“C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikelen 48/3, 48/4 en 57/7bis van de vreemdelingenwet.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 21 novembre 2012, nr 221.449; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.3. Inzake verzoeker kan worden vastgesteld dat hij bevestigt dat hij op een aantal vragen *“inderdaad geen antwoord had, maar dat hij wel naar best vermogen heeft geantwoord”*. Indien verzoeker stelt dat hij omwille van de incidenten van Tam Toa werd gearresteerd en gerechtelijk vervolgd en hij uiteindelijk na een tweede ontsnapping Vietnam verliet, dan kan verwacht worden dat verzoeker dit correct en nauwgezet kan toelichten. Dit is niet het geval. Verzoeker beperkt zich tot het stellen dat *“het de eerste keer was dat verzoeker daar kwam”* en *“dat hij de enige uit zijn dorp was”* wanneer hij niet weet dat de betoging van 28 juli net gericht was tegen het politiegeweld, onder andere tegen priesters van een eerdere betoging op 20 juli 2009. Er kan immers verwacht worden dat een deelnemer aan een controversiële betoging hiervoor een bijzondere interesse vertoont en een meer dan doorgedreven opvatting heeft over de inhoud van de manifestatie. Dit kan geenszins blijken. Bovendien betwist verzoeker evenmin dat hij niet op de hoogte was van een betoging op 20 juli 2009 toen de politie wel brutaal is opgetreden, zodat verzoeker niet aantoonde een bijzondere aandacht te hebben voor de acties van katholieken in Vietnam. Verzoeker toont evenmin aan dat hij aanwezig was op de betoging van 28 juli 2009 nu hij strijdig met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier beweert dat de politie

toen ook brutaal is tussengekomen. Verzoeker kan niet volstaan te beweren dat uit de informatie bij het administratief dossier het tegendeel niet blijkt. Hij dient zijn beweringen te objectiveren en het is niet aan het CGVS het tegendeel te bewijzen, noch verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.4. Verzoeker *“herhaalt dat hij niet weet hoe de politie bij hem terechtgekomen is”* en blijft bij zijn verklaringen tweemaal gearresteerd te zijn. De Raad acht, zoals de CGVS, dat niet aannemelijk is dat de politie moeite zou doen om verzoeker op te sporen om hem te vervolgen en hem daarop onbewaakt op te sluiten op een plaats waar hij eenvoudig kon ontsnappen door een deur te forceren. Evenmin is aannemelijk dat verzoeker bij zijn tweede arrestatie onbekend is met zijn medegevangenen die hem hielpen ontsnappen na zestien dagen. Bovendien kan uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier afgeleid worden dat de situatie van de katholieken in Vietnam nauwgezet gerapporteerd wordt (zestien mensen opgepakt, het precieze ogenblik waarop de politie tot actie overging nl. bij het plaatsen van een kruis) zodat niet kan worden ingezien dat verzoekers dubbele arrestatie en de arrestatie van zijn medegevangenen onbekend blijft, noch dat hij deze zelf heeft bekend gemaakt bij zijn geloofsgemeenschap. Verzoekers asielrelaas komt geheel verzonnen voor nu niet aannemelijk is dat de Vietnamese politiediensten die verzoeker beweerdelijk tot vijf jaar gevangenisstraf willen veroordelen, hem tot tweemaal toe op een plaats vasthouden waar hij met gemak kan ontsnappen, en wetend dat hij een paspoort had verkregen ook legaal via de luchthaven laten vertrekken. Voorts kan slechts een desinteresse blijken uit verzoekers handelen nu hij geen moeite nam zich te informeren over de beweerd gerechtelijke vervolging en hij het niet nuttig achtte zijn eerste asielaanvraag naar behoren op te volgen en pas meer dan een jaar later opnieuw asiel aanvraag. Verzoeker brengt geen argumenten aan die de bestreden beslissing kan weerleggen. Deze blijven dan ook overeind. De aanvoering van de schending van artikel 57/7bis is dan ook ongegrond nu de CGVS terecht geen geloof heeft gehecht aan het asielrelaas van verzoeker.

3.5. Verzoekster heeft haar land verlaten om familiale redenen met name om haar man te vervoegen. Ze verklaart aldus zelf geen vervolging te vrezen.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekers menen dat *“zij als katholieken in Vietnam gevaar lopen”* doch brengen geen informatie aan die kunnen aantonen dat katholieken in Vietnam als groep worden vervolgd. De vaststelling dat verzoekster geen problemen had en verzoeker evenmin aantoont bekend te zijn met de specifieke acties in juli 2009 en voorts geen problemen aanbrengt, kan op zich reeds aantonen dat geen actief algemeen vervolgingsbeleid bestaat tegen katholieken. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK